17 Μαρτίου 2012

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

π. Αλέξανδρος Σμέμαν

Από τα παμπάλαια χρόνια, το βράδυ του Σαββάτου της τρίτης εβδομάδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο σταυρός μεταφέρεται στο κέντρο του ναού, και ολόκληρη η ακόλουθη εβδομάδα είναι γνωστή ως εβδομάδα του Σταυρού. Ξέρουμε πως η Μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί μία προετοιμασία για τη Μεγάλη Εβδομάδα, τότε που η Εκκλησία θα ανακαλέσει στη μνήμη της τον πόνο, τη σταύρωση και το θάνατο του Ιησού Χριστού πάνω στο σταυρό. Η προβολή του σταυρού στη μέση της Σαρακοστής, μας υπενθυμίζει το σκοπό της βαθύτερης και εντατικότερης εκκλησιαστικής ζωής κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής. Έτσι είναι ο κατάλληλος τόπος εδώ, για να σκεφτούμε το ρόλο του σταυρού, αυτού του σημαντικότατου και χαρακτηριστικότατου όλων των Χριστιανικών συμβόλων.

Το σύμβολο αυτό έχει δύο στενά αλληλένδετες σημασίες. Αφενός είναι ο σταυρός του Χριστού, αυτό το αποφασιστικό όργανο με το οποίο ολοκληρώθηκε η επίγεια ζωή και διακονία του Χριστού. Είναι η ιστορία ενός φοβερού και τρομακτικού

μίσους ενάντια σ Αὐτὸν που ολόκληρη η διδασκαλία Του επικεντρώθηκε στην εντολή της αγάπης, και που ολόκληρο το κύρυγμά Του ήταν μία κλήση σε αυτοθυσία στο όνομα της αγάπης. Ο Πιλάτος, ο Ρωμαίος κυβερνήτης στον οποίο μεταφέρθηκε ο Χριστός, αφού Τον συνέλαβαν, Τον εκτύπησαν και Τον έφτυσαν, λέει, «εν αυτώ ουδεμίαν αιτίαν ευρίσκω» (Ιωάν. 19, 4). Αυτό όμως προκάλεσε ένα ισχυρότερο ξέσπασμα: «Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν!» φωνάζει το πλήθος. Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »